

Mk kapitola 7.

[1] Shromáždili se k němu farizeové a někteří ze zákoníků, kteří přišli z Jeruzaléma. [2] Uviděli některé z jeho učedníků, jak jedí znesvěcujícíma, to jest neomytýma rukama. [3] (Farizeové totiž a všichni židé se drží tradice otců a nejedí, dokud si k zápěstí neomyjí ruce. [4] A po návratu z trhu nejedí, dokud se neocistí. A je ještě mnoho jiných tradic, kterých se drží: ponořování pohárů, džbánů a měděných mis.) [5] Farizeové a zákoníci se ho zeptali: "Proč se tvoji učedníci neřídí podle tradice otců a jedí znesvěcujícíma rukama?" [6] Řekl jim: "Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytých, jak je psáno: "Tento lid ctí mě rty, ale srdce jejich je daleko ode mne; [7] marná je zbožnost, kterou mne ctí, učíte naukám, jež jsou jen příkazy lidskými." [8] Opustili jste přikázání Boží a držíte se lidské tradice." [9] A ještě řekl: "Jak dovedně rušíte Boží přikázání, abyste zachovali svou tradici! [10] Vždyť Mojžíš řekl: "Cti svého otce i svou matku" a "kdo zlořečí otci nebo matce, ať je potrestán smrtí". [11] Vy však učíte: Řekne-li někdo otci nebo matce: "To, čím jsem ti zavázán pomoci, je korbán (to jest dar Bohu)", [12] již podle vás nemusí pro otce nebo matku nic udělat; [13] tak rušíte Boží slovo svou tradicí, kterou pěstujete. A takových podobných věcí činíte mnoho." [14] Když znovu svolal zástup, řekl jim: "Slyšte mě všichni a rozumějte: [15] Nic, co zvenčí vchází do člověka, nemůže ho znesvětit; ale co z člověka vychází, to jej znesvěcuje. [16] Kdo má uši k slyšení, slyš!" [17] Když opustil zástup a vešel do domu, ptali se ho jeho učedníci na to podobenství. [18] Řekl jim: "Tak i vy jste nechápaví? Nerozumíte, že nic, co zvenčí vchází do člověka, nemůže ho znesvětit, [19] poněvadž mu nevchází do srdce, ale do břicha a jde do hnoje?" Tak prohlásil všechny pokrmy za čisté. [20] A řekl: "Co vychází z člověka, to ho znesvěcuje. [21] Z nitra totiž, z lidského srdce, vycházejí zlé myšlenky, smilství, loupeže, vraždy, [22] cizoložství, chamtivost, zlovolnost, lest, bezuzdnost, závistivý pohled, urážky, nadutost, opovážlivost. [23] Všecko toto zlé vychází z nitra a znesvěcuje člověka." [24] Vstal a šel odtud do končin týrských. Vešel do jednoho domu a nechtěl, aby o tom někdo věděl. Nemohlo se to však utajit; [25] hned o něm uslyšela jedna žena, jejíž dcera měla nečistého ducha. Přišla a padla mu k nohám; [26] ta žena byla pohanka, rodem Syrofeničanka. Prosila ho, aby vyhnal zlého ducha z její dcery. [27] On jí řekl: "Nech napřed nasytit děti. Neboť se nesluší vzít dětem chléb a hodit jej psům." [28] Odpověděla mu: "Ovšem, pane, jenže i psi se pod stolem živí z drobtů po dětech." [29] Pravil jí: "Žes to řekla, jdi, zlý duch vyšel z tvé dcery." [30] Když se vrátila domů, našla dítě ležící na lůžku a zlý duch byl pryč. [31] Ježíš se vrátil na území Týru a šel přes Sidón k jezeru Galilejskému územím Dekapole. [32] Tu k němu přivedou člověka hluchého a špatně mluvícího a prosí ho, aby na něj vložil ruku. [33] Vzal ho stranou od zástupu, vložil prsty do jeho uší, dotkl se slinou jeho jazyka, [34] vzhlédl k nebi, povzdechl a řekl: "Effatha", což znamená "otevři se!" [35] I otevřel se mu sluch, uvolnilo se pouto jeho jazyka a mluvil správně. [36] Ježíš jim nařídil, aby to nikomu neříkali. Čím víc jim to však nařizoval, tím více to rozhlašovali. [37] Nadmíru se divili a říkali: "Dobře všecko učinil. I hluchým dává sluch a němým řeč."